

[Finansministeren.]

opsparing, hvad der kunne være mange ønsker om. Det er i så tilfælde kun et enkelt område.

Men jeg takker for velviljen og håber på en positiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. samt afskrivningsloven. (Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebud m. v.).

(Lovforslag nr. 1. Fremsat 1/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Grünbaum (S):

Lovforslaget er jo en genfremsættelse. Det nåede i forrige samling end ikke til en anden behandling, simpelt hen fordi der ikke i folketinget var et flertal for finansministerens forslag.

Bortset fra nogle mindre ændringer, som vi er positive over for, har finansministeren imidlertid nu fremsat lovforslaget i uændret skikkelse, og jeg kunne i virkeligheden nøjes med at henvise til vore bemærkninger ved den tidligere første behandling, den 24. april 1974, hvor vi jo tog klart afstand fra den meget betydelige forringelse af kapitalvindingsskatten, som forslaget i realiteten indebærer. Vort standpunkt er uændret. Vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, således som det er udformet og nu genfremsat, men vi er også stadig åbne for en forhandling om ændringer i den bestående ordning, ændringer, som på rimelig måde kan tage hensyn til den stærkere prisudvikling og også til behovet for visse justeringer i den ordning, vi har.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder i dag, men jeg vil gerne præcisere, at vi i mit parti ikke er enige i finansministerens hovedsynspunkt, nemlig at den særlige indkomstskat ikke må ramme de fortjenester på salg af faste ejendomme, der alene svarer til den almindelige prisstigning for disse ejendomme. Det er jo det, forslaget er bygget op på. Det er vi absolut ikke enige i. Vort standpunkt er, at ordningen principielt må sikre fuld dækning for ejerens egen indsats af kapital og arbejde. Det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Det er socialdemokratiets standpunkt. Han må have krav på fuld opretholdelse af realværdien af sin egen indsats, men det, der især i de senere år er blevet problemet, er jo, at inflationen desværre rider så stærkt, at vi har fået nogle voldsomme inflationsgevinster omkring salgene af fast ejendom. Derfor må man jo sige, at resten af værdistigningen, altså det, der ligger ud over sikringen af hans egen indsats, derefter må kunne undergives en eller anden form for beskatning, i øvrigt gerne således — det vil jeg da gerne her rejse som en tanke til overvejelse, ikke som noget konkret forslag i dag — at man gennemfører en anden ordning end den, vi har i dag, måske således at skattebeløbet fremtidig kan blive stående som en offentlig prioritet i den pågældende ejendom. Det vil jo i allerhøjeste grad lette hele ejendomsomsætningen og generationsskiftet, og det var måske nok en tanke, der var værd at tage op.

Finansministerens forslag er jo meget nær ved helt at ophæve virkningen af kapitalvindingsskatten, netop som den rigtig skulle til at virke, og det kan vi selvfølgelig ikke være med til. Finansministeren regner vel ikke med, at han nu har det flertal, han ikke havde i forrige samling.

Den gældende ordning er nok ved at blive noget for hård for visse landbrug — det vil jeg gerne medgive, det har jeg også sagt tidligere — særlig de mindre landbrug, og det vil vi gerne se på. Muligvis bør der her gives et større fast fradrag end det nuværende på de 20.000 kr.

Vi har heller ikke noget imod en vis forhøjelse af det årlige skattefri procenttillæg, såfremt det skattefri førstegangstillæg på de 30 pct. sættes ned eller eventuelt helt bortfalder. Vor stilling til rentesrenteprincippet må naturligvis være afhængig af, hvilken